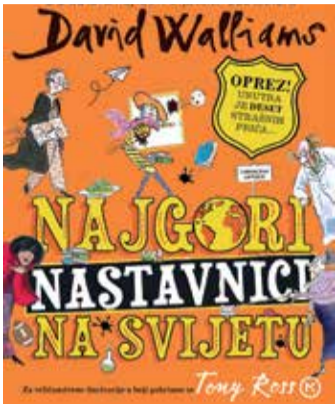

ukratko

Bezobrazni, tašti i ljutiti profesori

David Walliams jedan je od trenutačno najčitanijih pisaca dječje književnosti. Nakon što je predstavio tri nastavka o najgoroj djeci na svijetu, otišao je korak dalje i dokazao da zločesti mogu biti i nastavnici. Kucnuo je čas da djeca diljem svijeta dobiju priliku za osvetu i obrišu samodopadan osmijeh s lica odraslih, zauvijek. *Najgori nastavnici na svijetu* 16. je knjiga objavljena na hrvatskom u prijevodu Ozrena Doležala, a donosi deset priča o nastavnicima nasuprot kojima najgora djeca djeluju poput anđela. Ovo je zbirka bezobraznih, taštih i ljutih profesora koji su noćna mora svakoga djeteta. Walliamsa brojni recenzenti uspoređuju s Roaldom Dahlom. Ovu šarenu školsku avanturu ilustrirao je umjetnički genij Tony Ross. **N.Vek.**

OTOKAR CERNAJIC

Mahler: Uskrnuće u Rijeci i Zagrebu

Hrvatska radiotelevizija najavljuje izvedbu spektakularne *Druge simfonije - Uskrnuće Gustava Mahlera* u srijedu, 23. rujna, s početkom u 20 sati u Centru Zamet u Rijeci te u četvrtak, 24. rujna u 20 sati u Maloj dvorani Doma sportova u Zagrebu. Projekt je rezultat suradnje Hrvatske radiotelevizije i Hrvatskog narodnog kazališta Ivana pl. Zajca Rijeka, te je dio manifestacije Rijeka - Europska prijestolnica kulture. U izvedbama sudjeluju Zbor i Simfonijski orkestar HRT-a, Riječki operni zbor i Riječki simfonijski orkestar te nacionalna prvakinja, sopraniistica Kristina Kolar i prvakinja riječke Opere, mezzosopraniistica Ivana Srblijan. Sve ih predvodi maestro Philipp von Steinaecker, isti se u najavi. **N.Vek.**

Anita Schmidt 40 godina vjernosti jednom teatru, osječkom HNK-u

Hvala svima koji su mi u tom maratonu bili partneri

Crvena, uvijek crvena oko mene i u meni. Boja ljubavi, strasti i pobune

Narcisa VEKIĆ

Prošni pučki igrokaz s pjevanjem i mudroslovljem o barunu i njegovim pandurima koji su protivnička muška bića tjerali u strah, a žene u sladostrašće eklatantan je dokaz da je u domeni teatra 1947. bila sjajna berba jer se baš te godine rodio autorski trojac Senker-Mujičić-Škrabe koji stoji iza predstave - parodije povijesti koja je, po narudžbi, 1984. u prazničnim razgalila Osječane, a zatim se uprizorenjem ukazala i u Virovitici, Varaždinu i Pečuhu. Trideset šest godina nakon praznične Trenk će u režiji posve nekonvencionalnog Marija Kovača u HNK-u u Osijeku vratiti nas u vrijeme nastanka cijele horde legendi o stranim ljubavnim okršajima carice Marije Terezije i Trenka, od kojih jedna kazuje kako su u jednom od izljeva tako carske strasti polomili stol u kutjevačkom vinski podrumu koji i dandanas na sebi ima divovsku razvalinu obla oblika, valjda u mjerama carske stražnjice. Tako osječki HNK najavljuje svoju prvu ovosezonu dramsku premijeru, planiranu za 25. rujna, koja je posebna i po tom što Anita Schmidt ulogom carice Marije Terezije obilježava poseban jubilej.

▼ **Znam da zvuči kao otrcano laskanje, ali bila sam doista u šoku čuvši da slaviš ni manje ni više nego 40 godina umjetničkoga rada. Jesi li ti sebi osvjestila da je toliko prošlo?**

- Vidi, nisam uopće svjesna da je toliko vremena prošlo. Upravo je to i jedan od razloga ove male proslave da osvjestim sve te živote, lica kojima sam dala život na sceni i pred kamerama. Dugi je to period, puno je uloga iza mene i zahvalna sam na tom sebi samoj i svima onima koji su mi u tom maratonu bili partneri i prijatelji.

▼ **Ako bi te godine na sceni vidjela u nekoj boji - a da to znači neku emociju - koja bi to bila boja?**

- Crvena, uvijek crvena oko mene i u meni. Boja ljubavi, strasti i pobune. Sjećam se one prve obnove osječkom kazališta 1985., kada je interijer osvanuo u plavoj boji. Bilo je elegantno, ali meni je ipak nedostajala ova sadašnja žarkocrvena.

▼ **Najveći uspjeh, najveći izazov, najgori gaf, najsmješnija situacija - izdvoji nam nešto od toga.**

- I najveći izazov i najveći uspjeh nesumnjivo mi je bila uloga Vere u komadu *Crni kruh* mog supruga Davora Špišića. Tekst je 2014. praznično izveden u Koelnu, u Theateru TKO, u režiji majstorice Nade Kokotović. Prije svega, bila mi je strašna odgovornost igrati na njemačkom jeziku, jer drukčija je vrsta misli i glumačke ekspresije kad na sceni glumiš na jeziku koji nije tvoj. S predivnom, čvrstom, a suptilnom Nadinom redateljskom gestom i uz sjajne partnere Neđu Osmana i Anne Simmering, prošla sam nezaboravno iskustvo. Predstavu je fenomenalno primila njemačka publika, kao i brojni emigranti - iz svih krajeva bivše Jugoslavije, Irana, Sirije, Maroka, Vijetnama... Nakon izvedbi čekali su nas i imali potrebe razgovarati s nama glumcima, govorili su da smo odigrali njihove sudbine. Potresno je bilo, i nekako katarzično. A najgori gaf... Dakle, sramota! U HNK-u u Osijeku igrali smo *Priče iz Bečke šume*, moje scene su bile u prvom dijelu predstave, imala sam još jednu pojavu na kraju. Međutim, kako sam te večeri imala spoj i bila sva već u tom filmu, otišla sam prije moje posljednje scene, čak i zaboravila na naklon publici, što je nedopustivo... Ali bila sam mlada i zatelebana, pa mi se možda i oprostilo.

▼ **Ovih smo dana na tvom FB profilu pratili dogodovštine iz kulisa snimanja *Crno-bijelog svijeta*. Kakva je atmosfera kad su kamere ugašene?**

GOJKO MITIĆ

- Jako me veseli da sam se opet našla u toj izvršnoj seriji. Bila sam u drugoj sezoni i sa zadovoljstvom sam primila poziv redatelja Gorana Kulenovića da se pojavim i u četvrtoj sezoni. Iza kulisa je sad u ovim koronaškim uvjetima malo napetije (SMIJEH). Na setu su doista provedene stroge epidemiološke mjere - mjerenje temperature, maske, dezinfekcija... Ekipe je bila doista fenomenalna i profesionalna, a divno smo se družili čekajući scene. Posebno sam uživala s Anicom Dobrom, Jelenom Mihojević, Sretenom Mokrovićem, Ivonom Kundert, Slavkom Sobinom, a sve su nas dodatno uveseljavali Sobinovi psići Mara i Biserka (SMIJEH).

▼ **Često imaš izlete na film i TV, znam da u tom uživaš.**

- Uživam, naravno. Uvijek je glumcu poseban izazov drugi medij, druga vrsta koncentracije u izrazu.

▼ **Vratimo li se pravom povodu - obilježiti ćeš jubilej premijerom *Baruna Trenka*. Kako se to uklapa u tvoje želje? Jesi li zamišljala da će biti neka druga predstava, uloga?**

- Korona nas je naučila da ne možemo planirati jako unaprijed. Naime, *Trenk* je, kako znate, trebao izići prošle sezone, u ožujku, ali nas je lockdown zadržao. Tako da, kada se ispostavilo da se novi datum premijere poklapa vremenski s datumom mog prvog profesionalnog izlaska na scenu prije 40 godina, odlučila sam da ću to onda i spojiti, uz dogovor s upravom kuće i

redateljem, sjajnim Marijom Kovačem. A i uloga je baš carska, kud ćeš bolje nego caricu Mariju Tereziju. (SMIJEH) Duhovito je napisana, a s Marijom to baš živopisno razigravam. Inače, režirao mi je i kraljevsku mizanscenu: uopće ne izlazim iz kreveta, bez prijekne potrebe. (SMIJEH)

▼ **Ono što sigurno nisi zamišljala je da će biti ovakva situacija u kazalištu i u svijetu.**

- To fakat nitko nije mogao ni zamisliti, ni u najluđoj literaturi ili na filmu... Dobro, možda Soderbergh koji je *Zarazu* snimio 2011. i gotovo u tančine opisao ovo što nam se događa. Srećom, kazalište je žilavo. I publika je i pod ovim uvjetima, pod maskama, željna naših predstava, hrabro dolazi i podržava naš rad. Nadam se da im dostojno uzvraćamo.

▼ **Kada točno pada velika obljetnica?**

- Pada 5. studenoga. Na taj sam dan 1980. prvi put izišla pred publiku, na scenu HNK-a Osijek, kao Vještica u Shakespeareovom *Macbethu*. Inače, trebalo mi je 24 godine da napredujem u hijerarhiji tog komada i uđem u dušu Lady Macbeth. (SMIJEH) Igrala sam tu složenu i izazovnu ulogu 2004., u dalekovidnoj režiji Lea Katunarića. Ta je predstava bila ispred svog vremena, govorila je o nekim traumama koje tek danas živimo. Sramotno je što tadašnja uprava nije imala sluha da prepozna kvalitete i podrži predstavu, imali smo poziv ići na prestižni festival u Caracasu, u

Venezueli, ali uprava je ostala nezainteresirana.

▼ **Od Vještice do Marije Terezije - koliko ih je brojčano prošlo? Samo kazališne, pa filmske, televizijske... ukupno?**

- Ma, ne brojim sve te žene kojima sam dala živote. Ajme, puno ih je... Ako ih sad stanem nabrajati i zbrajati, i neku izostavim, bojim se da koju ne uvrijedim. (SMIJEH) Igrala sam i epizodne i glavne uloge, i svakoj pristupala s posve istim povjerenjem i žarom.

▼ **Jesi li svih 40 godina vjerna jednom teatru? Jesi li monoteatralna?**

- Jesam vjerna, ali imala sam dosta i afera. (SMIJEH) Tako da sam matičnu kuću "varala" u zemlji i inozemstvu. (SMIJEH) Imala sam sreću i profesionalno zadovoljstvo igrati u HNK-u u Zagrebu, HNK-u u Varaždinu, Hrvatskom kazalištu u Pečuhu, u karlovačkom Gradskom kazalištu Zorin dom, u HNK-u u Šibeniku, TKO Theateru u Koelnu, Gradskom kazalištu "Joza Ivakić" u Vinkovcima kao i u nizu off grupa, osječkom SKUC-u, Teatru veterana...

▼ **Znam da se damama godine ne otkrivaju, ali ti svojih 60 i ne kriješ niti trebaš kriti. Ne znači li to valjda da je i mirovina blizu?**

- Ma, koja crna mirovina?! Glumac se nikada ne će umiroviti i smiriti. Igram i igrat ću dokle god me um i tijelo služe.

▼ **Sigurno još ima uloga u kojima se vidiš?**

- O, da... Ima ih već i napisanih za mene, koje čekaju.

▼ **Otkrij nam bar nešto o tim za tebe napisanim ulogama: tko, što, gdje, kada?**

- Preko kreveta i kuhinje, sa svojim se kućnim piscem sve lako dogovorim.

▼ **Kad se "umiroviš", kakvi su planovi?**

- Već sam rekla, što se ovoga mog drugog, glumačkoga života tiče, u mirovinu ne idem. A ni u stvarnosti ne namjeravam mirovati. Nego putovati, putovati, do posljednjeg daha. I posljednje pare, naravno. ■